

До підсумків III Всесоюзного з'їзду фізіотерапевтів.

Проф. Я. І. Ліфшиц.

24 грудня 1935 р. в Харкові закінчив свою роботу III Всесоюзний з'їзд фізіотерапевтів.

Уся робота з'їзду розгорталась на основі настанов товариша Сталіна — дбання за живу людину, піднесення ефективності та якості наукової роботи, зв'язок науки з практикою, боротьба з консерватизмом та інертністю, які ще помічаються серед наукових працівників.

Розмахом та цінністю результатів роботи цей з'їзд становить виняткове явище навіть серед наших найплodотворніших радянських науково-медичних з'їздів. На першому з'їзді фізіотерапевтів було щось понад 100 делегатів, на другому — понад 200 делегатів, а от на цьому, — третьому, з'їзді було щось із 750 делегатів з усіх республік та областей нашого великого Радянського Союзу. З'їзд був живою яскравою демонстрацією зростання наукової кваліфікації та активності наших рядових радянських лікарів. Досить вказати, що, відмінно від багатьох наукових з'їздів, на цьому з'їзді приблизно 50% часу засідань забирали дебати, а на окремі доповіді число записаних промовців доходило 60 чоловік.

З'їзд працював над винятково актуальними питаннями сучасної фізіотерапії. Сюди належать питання про застосування ультракоротких хвиль як методу фізіотерапевтичного лікування, про застосування фізіотерапії при гострих інфекційних хворобах, при алергічних захворюваннях (ревматизм тощо).

З'їзд підкреслив важливість того, щоб усі лікарі поруч з фармакотерапією опанували і фізичні методи лікування.

З'їзд відзначив, що фізіотерапевт повинен досконало засвоїти методи клінічного дослідження, спеціалізуючись у цьому напрямі. Поруч з фізіотерапевтом-клініцистом, ми повинні виховувати кадри працівників у галузі загальної та експериментальної фізіотерапії, працівників, які удосконалювали б методику й техніку фізіотерапії і ставили б поглиблені експериментальні дослідження для дальшого наукового угрунтування фізіотерапевтичної практики.

З напруженою увагою з'їзд заслухав і доповіді в організаційних питаннях. За останні роки в нашій країні організовано сотні фізіотерапевтичних інститутів, поліклінік і стаціонарів. Досить вказати, що, наприклад, Ташкент має прекрасний фізіотерапевтичний інститут, а новозбудований останніми роками фізіотерапевтичний інститут в Баку є заклад видатного рангу. Ми вже не кажемо про те, що фізіотерапевтичні заклади й установи стали невід'ятною частиною більшості закладів нашої міської та районної сітки. Особливо демонстративні щодо цього є матеріали по Московській області.

З'їзд звернув особливу увагу на такі організаційні завдання:

1. Беручи до уваги економічне й культурно-побутове зростання нашого соціалістичного села, треба систематично застосовувати методи фізіотерапії й в сільській медицині. Своїм технічним устаткуванням та якістю обслуговування фізіотерапія на селі повинна бути на рівні міст.

2. Фізіотерапію треба наблизити до обслуговування потреб масової фізкультури в безпосередньому зв'язку з лікувальною фізкультурою. З'їзд вважає за доцільне навіть комплексувати ці методи лікування й профілактики всередині окремих науково-дослідних закладів, виходячи з того, що з методичного погляду фізіотерапія й лікувальна фізкультура надзвичайно близькі одна до одної. Лікарі в справі лікувальної фізкультури повинні засвоїти методи фізіотерапії, і навпаки. І ті і ті повинні далі удосконалювати свої клінічні знання.

3. Для максимального наближення фізіотерапії до хворого треба зробити так, щоб фізіотерапевтичні процедури були приступні для вживання їх вдома. Для цього треба пристосувати належні апарати й устаткувати відповідний транспорт.

4. Фізіотерапію дитячого віку і взагалі ростучого організму ще мало науково опрацьовано. Ще недосить досліджено особливості реакції дитячого організму на фізіотерапевтичні процедури. А саме в цьому віці фізіотерапія може дати величезний лікувальний та оздоровчий ефект. А тому важливе завдання — опрацювати проблеми фізіотерапії ростучого організму.

5. З'їзд вважав за потрібне видати спеціальний комплексний і багатомний науковий посібник типу „Handbuch“ в галузі радянської фізіотерапії. Потрібний також спеціальний всесоюзний періодичний орган в питаннях фізіотерапії. Треба видати посібники та монографії по фізіотерапії і для спеціалістів, і для всієї маси практичних лікарів.

Одне засідання з'їзду було спеціально присвячене питанням розвитку науково-громадської роботи фізіотерапевтів.

З'їзд вибрав правління Всесоюзної асоціації товариств фізіотерапевтів з представників всіх республік Радянського Союзу і правління товариства фізіотерапевтів РСФРР. На голову Всесоюзної асоціації обрано заслуж. діяча науки проф. С. А. Бруштейна.

На голову товариства фізіотерапевтів РСФРР обрано проф. Нільсена (Севастополь).

До складу правління Всесоюзної асоціації від України обрано проф. Є. А. Чернікова, проф. Мазеля, доц. Каневського, доц. Співакова, проф. Фролова, д-ра Гуревича, проф. Кірічинського, д-ра Глузмана, доц. Хейфеца, доц. Беленького, доц. Свідлера.

Наступний з'їзд орієнтовно накреслено скликати 1938 року в Тифлісі.

Програмними питаннями з'їзду передбачено: питання фізіотерапії ростучого організму, застосування ультракоротких хвиль і питання реакції організму на фізіотерапевтичні методи.

Червоною ниткою через усю роботу з'їзду проходила ідея про виняткову плодотворність і доконечну потребу дальшого заглиблення досягнень сучасної фізики й техніки у фізіотерапію.

З'їзд звернув увагу на потребу розширити експериментальну роботу в галузі фізіотерапії.

Голова Українського Оргбюра з'їзду проф. Я. І. Ліфшиц.

Хроніка СРСР.

ЦВК СРСР нагородив орденом Червоного трудового прапора професора Харківського медінституту В. М. Шамова як активного учасника в реорганізації вищої медичної школи і одного з організаторів та керівників наукових робіт у галузі переливання крові в СРСР.

Інститут удосконалення лікарів скликав у Харкові 5—15 січня ц. р. курси-декадник по проблемі туберкульозу для лікарів-фтизіатрів. На курси з'їхалися фтизіатри України й братерських республік. Лекції з різних питань фтизіатрії, як теоретичних, так і практичних, прочитали московські, ленінградські й харківські професори.

Наприкінці грудня 1935 р. в Московському інституті рентгенології й радіології відбулася наукова конференція, присвячена 40-річчю відкриття рентгенівського проміння. Одне з засідань конференції було присвячене 35-річчю наукової діяльності піонера російської рентгенології проф. А. А. Цейтліна.

В Баку відкрито інститут для удосконалення лікарів. 1936 року інститут передбачав перепідготувати до 600 лікарів.

*

Одеський інститут народного харчування скликав конференцію з участю шефів-кухарів усіх одеських санаторіїв. Такі конференції інститут передбачав скликати щомісячно.

*

З ініціативи Харківського фізіотерапевтичного інституту сконструйовано портативне переносне приладдя: лампа Баха, апарат для діатермії та інш., що можуть працювати в першій-ліпшій квартирі. Інститут тепер організує відпуск фізіотерапевтичних процедур вдома у хворого.

*

В усіх областях України проведено обласні наради рентгенологів та онкологів. Наради мали науково-організаційний характер. В наслідок нарад відкрито нові рентгенологічні установи в багатьох областях і поширено мережу рентгенустановок.

*

Наприкінці 1936 р. відбудеться III Всеукраїнський з'їзд рентгенологів та онкологів.

*

Експериментально-конструкторська майстерня Українського рентгенінституту (Харків) виготовила перший модель спеціального стола з рухомою блендою Букки-Поттер для рентгенографії.

Хроніка за кордоном.

У січні ц. р. в Каїрі відбувся X світовий хірургічний конгрес, який обговорював питання хірургії парашитовидної залози, хірургічного лікування захворювань поперекової симпатичної нервової системи, хірургії черевної порожнини тощо. В роботах конгресу взяли участь радянські вчені—професори Дженалідзе, Левіт, Лімберг, Манурика.

*

За офіційними статистичними даними, за першу половину 1935 р. в Німеччині вмерло 431 тис. чол. проти 378.400 за той же час 1934 р. В другому кварталі 1935 р. зареєстровано 2.300 самогубств.

*

У Лодзі з приводу „протитуберкульозного дня“ було оголошено ряд цифр, що свідчать про велику поширеність туберкульозу в цьому промисловому центрі Польщі. В 1934 р. в Лодзі від туберкульозу вмерло 1.200 чол., є не менш 12.000 хворих на туберкульоз.

*

В Мексиді, за заявою мексиканського міністра охорони здоров'я, є до 300 населених пунктів (з населенням не менш 5 тис. чол. в кожному пункті), де зовсім нема лікарів.

Міністерство охорони здоров'я СРСР ухвалило рішення про ліквідацію туберкульозу в країні до 1940 року. Для цього необхідно буде ліквідувати туберкульоз в країнах, з якими СРСР має кордон.

В Україні встановлено, що в 1934 році в Україні вмерло від туберкульозу 1.200 чол., є не менш 12.000 хворих на туберкульоз.

В Україні встановлено, що в 1934 році в Україні вмерло від туберкульозу 1.200 чол., є не менш 12.000 хворих на туберкульоз.

В Україні встановлено, що в 1934 році в Україні вмерло від туберкульозу 1.200 чол., є не менш 12.000 хворих на туберкульоз.

В Україні встановлено, що в 1934 році в Україні вмерло від туберкульозу 1.200 чол., є не менш 12.000 хворих на туберкульоз.

В Україні встановлено, що в 1934 році в Україні вмерло від туберкульозу 1.200 чол., є не менш 12.000 хворих на туберкульоз.

~~Р-4789~~

П48783

Экспериментальная Медицина

Шестьдесятый журнал

№ 2

Л ю т и й
F é v r i e r

1936

La médecine
expérimentale

Сергей Медведов